

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 167.

Anden Sæssion.

60de Møde.

Mandagen den 13de Januar.

(Fortsat).

Funder (fortsat): Det Samme er gjentaget af Udvalgets Ordfører under Forhandlingerne paa Thinget, men nu troer jeg aldeles ikke, at det er tænkeligt, at Indkomstskatten, hvis den ellers kommer istand, skulde være bragt saavidt, at der skulde kunne være indhentet saadanne Erfaringer ikke blot om Ansættelserne, men ogsaa „idetmindste for et Fjerdingaar om den Lethed, hvormed det Paalagte indgaaer“, at det vilde være muligt for Ministeriet at benytte disse Erfaringer, for derefter at komme frem med et Forslag paa Rigsdagen i indværende Aar. — Til Begrundelse af denne Mening skal jeg tillade mig at henholde mig til hvad der af den høitærede Finansminister er blevet yttret i Indkomstskattefagen under dens Behandling i det andet Thing. Han har der sagt, at det „er iøinesfaldende, at det vil være umuligt at bringe Loven om Indkomstskatten, som den foreligger, til Anvendelse i 1851, da dette Lovforslag, om det maatte blive til Lov, ikke kan ventes faa tidligt at kunne komme til Anvendelse, at den fuldkomment kunde gjenføres“. Dette er vistnok aldeles rigtigt, og efter min Mening er det ogsaa iøinesfaldende, men, er dette rigtigt, da er den af det andet Thing satte Termin heller ikke passende efter de Motiver, som ere givne for denne Tidsbestemmelse, og det vil da jo vistnok blive Følgen, at det andet Thing, om det skulde føle sig generet ved den Bestemmelse, der maatte blive tagen om Consumtionens Dphør til den angivne Termin, dog aldeles ikke kan i mindste Maade være bundet derved, da denne Bestemmelse ingenlunde svarer

til den Forudsætning, under hvilken den er givet. Er det nu afgjort, at der ikke vil være nogen Udset til at see Consumtionen havet paa Rigsdagen i indværende Aar, saa er der ikke nogen meget lang Termin til Rigsdagen i 1854; der blev altsaa kun tilbage at vælge mellem den af 1852 og 1853, og for en Sikkerheds Skyld er det vist rigtigst at sætte Terminen for Consumtionens Vedbliven til 1ste April 1854, hvilket jeg aldeles ikke troer vil udelukke, at Spørgsmaalet om dens Ophævelse kan komme tidligere til Forhandling. Foraaavidt imidlertid Thinget ikke skulde ville gaae ind paa dette Forslag, have vi tilladt os at stille et subsidiairt, at Consumtionen skulde vedblive til 1ste April 1852, og, hvis dette Forslag skulde blive antaget, da vil der jo blive forhandlet om Consumtionens Dphør paa næste Rigsdag; men efter min Mening maa man indrømme, at det kun er at spille Tiden, naar man først indrømmer, hvad man bør indrømme, at der dog idetmindste maa gjøres de Erfaringer, som ere omtalte af Udvalget i det andet Thing, forinden det er muligt at gjøre noget Forslag til Sagens Ordning paa anden Maade.

Tang: Det gaaer saa ofte her i Livet saaledes, at, naar man vil en Ting og lader sig lede af sin Følelse, uden at veie og beregne denne Følelse, faaer man ofte det Modsatte af det, man egentlig vilde. Saaledes er det tidt gaaet de exalterede Frihedsmænd, og saaledes mener jeg ogsaa, at det er gaaet Medlemmerne paa et andet Sted, da de forleden ved et raff Pennestrøg vilde udslætte 400,000 Rbd. af det aarlige Finansbudget. Man har villet Lighed, men det, mener jeg, faaer man ikke, naar man ikke vil gaae ind paa Kopfsatstheorien, hvori man kalder det for at være Lighed, at der af ethvert Hoved betales ligemeget, og hvorved Dagleieren vilde